

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. София, 06.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7580** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по повод на жалба вх. № 25912 от 21.07.2021г. и вх. № 27053 от 30.07.2021 г. по описа на Административен съд - София град (АССГ), подадена от В. Н. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], вх.Б, ет.3, ап.8, чрез адв. К. Ч. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу заповед № 21-4332-003346 от 19.05.2021г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от Р. Б. Н., на длъжност „полицейски инспектор” в отдел „Пътна полиция“ /ОПП/ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна като издадена в нарушение на материалния и процесуален закон, при допуснати съществени процесуални нарушения. Навеждат се доводи, че същата е немотивирана, както и че е налице противоречие между изложените мотиви и направеното административно разпореждане, тъй като не са посочени факти, обосноваващи наличието на нормативен акт, във връзка с който да е наложена ПАМ. Посочено е че в заповедта липсва дата на извършеното нарушение, което води до неяснота в основанието ѝ на издаване. Моли за отмяна на заповедта. В съдебно заседание жалбоподателят В. Н. Т., редовно призован, не се явява, представлява се от адв К. Ч., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, като наложената ПАМ да бъде отменена. Претендира

присъждане на разноски, за които представя списък.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ /ОПП/ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, редовно призван за съдебното заседание, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия АА с бланкетен № 415167 от 07.04.2021г. на Ю. И. Т. на длъжност младши автоконтрольор - в отдел „Пътна полиция“ /ОПП/ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който е установено, че жалбоподателят В. Н. Т. на същата дата около 22,30 часа в [населено място], на ул. Без име като водач на лек автомобил, по ул.З. З. с посока на движение от ул. Горска ела към ул.Кичест люляк управлява лек автомобил А. А8, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост а [фирма], като срещу № 3 поради несъобразена с атмосферните условия (мокра пътна настилка) скорост става причина и реализира ПТП с насрещно движещият се лек автомобил „Рено М.“с рег. [рег.номер на МПС] , който вследствие на удара отскача и удря паркираните на тротоара пред № 3 автомобил БМВ с рег. [рег.номер на МПС] и лек автомобил Т. с рег. [рег.номер на МПС] . Водачът отказва да бъде изпробван с техническо средство А. Дрегер 7510, с номер 0141 за употреба на алкохол. Не представя СУМПС, КТ и СРМПС. Издаден е талон за медицинско изследване № 0009015 за УМБАЛ Света А.. Описаното нарушение е квалифицирано като такова по смисъла на чл. 174, ал. 3, пр.1 от ЗДвП.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 19.05.2021г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, поради което е заповядал временно да се отнеме свидетелството за управление на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи. По искане на жалбоподателя са допуснати гласни доказателства чрез разпит на свидетел в режим на довеждане - св. В. В. Д., които се приемат от съда за достоверни, но същите не опровергават описаната фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) и на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. "а" се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Компетентността на полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР по издаване на процесните заповед произтича от Заповед № 8121з - 1524 от 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 523з - 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР относно определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4, т. 5. б. "а" и т. 6 от Закона за движение по пътищата и заповед № 513з - 6324 от 17.08.2018 г. на директора на СДВР.

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП, който текст предвижда "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установена с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца." Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ - е управлението на МПС след употреба на алкохол с концентрация над 0, 5 промила, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. В случая жалбоподателят е не е изпробван с техническо средство - Дрегер 7510, тъй като изрично е отказал. Също така е отказал и даването на сравнителен материал за кръвно изследване.

Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП императивно въвежда ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употребата на алкохол, т.е. законодателят е предвидил забрана за водачи на МПС да шофират под алкохолно опиянение. Следователно, за да се наруши тази забрана трябва да са налице две кумулативни предпоставки: Първо лицето към момента на проверката да управлява МПС и в резултата на проверката да се установи, че то е употребило алкохол. Която и от тези две предпоставки да не е налице, то не може да се вмени извършването на нарушение по чл. 171, т. 1, б. "б.".

С оглед нормата на чл. 171, т. 1, б. "Б" от ЗДвП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лице, управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство - административната мярка е временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Наложена ПАМ е с временен характер, както изрично е предвидено в оспорвания административен акт. Срокът, в който се отнема СУМПС е нормативно предвиден и не подлежи на преценката на административния орган.

Изложените в жалбата възражения са неоснователни, тъй като отказът за даване на проба за алкохол е приравнен на употребата на алкохол и за него законодателят е предвидил по - сериозни санкции. По делото липсват данни в определения срок лицето Н. да се е явил в медицинско заведение, за извършването на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Наведените от свидетеля в съдебно заседание причини за отказ от тестване, поради недезинфекциране на дрегера, не се приемат за основателни, тъй като за водача е съществувала опцията да бъде тестван в медицинско заведение. Жалбоподателят не е ангажирал по делото, каквито и да е доказателства, че е дал кръв за медицинско изследване след като му е бил издаден талон, както и за направена проба с техническо средство, поради което наличието на това основание за прилагане на принудителната административна мярка се приема от съда за установено. Следователно законосъобразен се явява изводът на административния орган за наличие на предпоставки по чл. 171, т., б. "б. " от ЗДвП, на основание на която разпоредба е наложена процесната принудителната административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство за не повече от осемнадесет месеца".

С оглед горното съдът намира обжалваният административен акт за законосъобразен, поради което следва да се отхвърли жалбата.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 предл. последно от АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Н. Т., ЕГН [ЕГН] срещу заповед № 21-4332-003346 от 19.05.2021г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от „полицейски инспектор” в отдел „Пътна полиция“ /ОПП/ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: